

KULTUREN

Kv Svaneluckykan 2

fornlämning nr 73, Lunds stad

Lunds kommun, Skåne

Arkeologisk förundersökning 2013

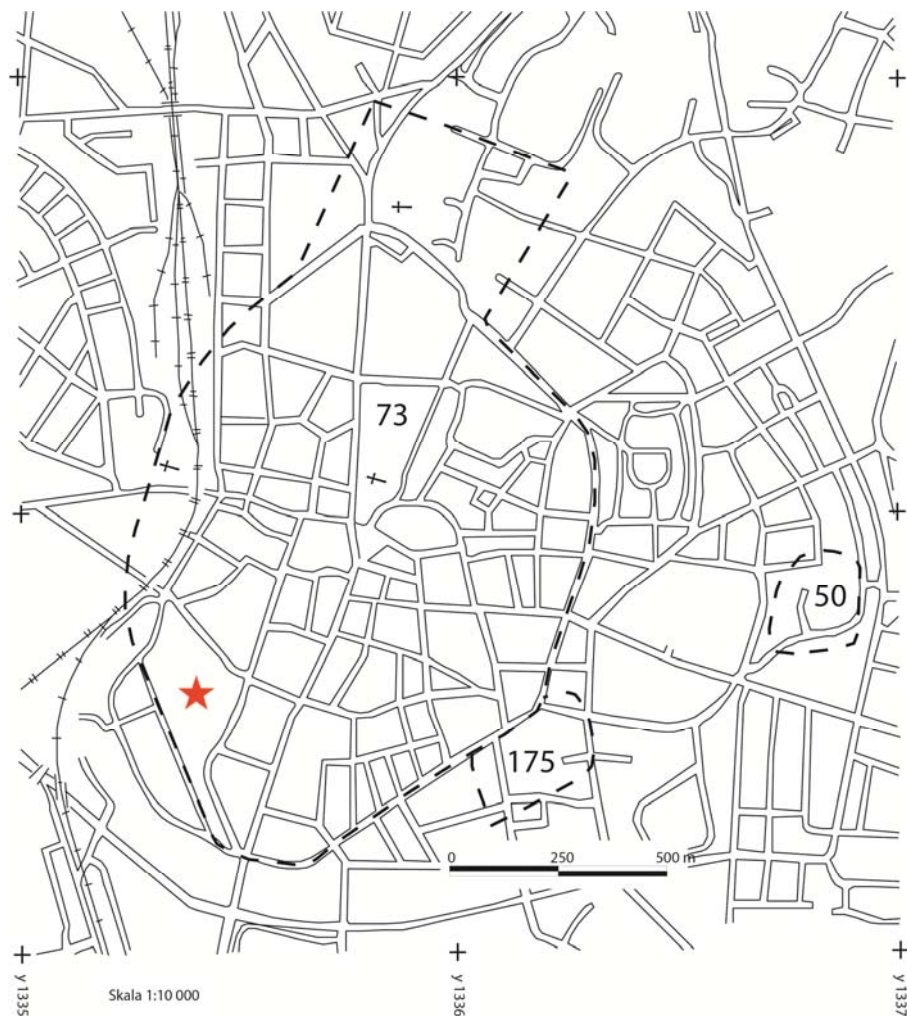
KULTURMILJÖRAPPORT 2014:21

GERTIE ERICSSON

KULTURHISTORISKA FÖRENINGEN FÖR SÖDRA SVERIGE

Innehåll

Inledning	3
Fornlämningsmiljö	4
Tidigare arkeologiska iakttagelser	8
Genomförande och resultat	10
Dränering	10
Fundament.....	11
<i>Fundament I.....</i>	<i>11</i>
<i>Fundament II.....</i>	<i>11</i>
<i>Fundament III.....</i>	<i>11</i>
<i>Fundament IV</i>	<i>11</i>
<i>Fundament V</i>	<i>11</i>
<i>Fundament VI</i>	<i>12</i>
Sammanfattning	12
Administrativa och tekniska uppgifter	13
Referenser	14
Bilagor.....	14

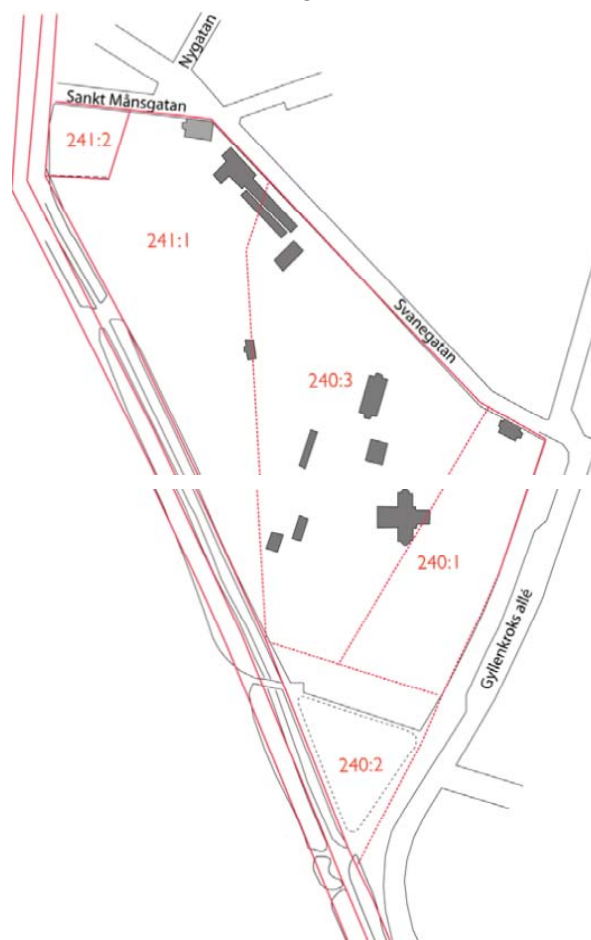
Figur 1. Lunds medeltida stadsområde, fornlämning 73. Aktuell undersökning markerad med en röd stjärna.

Inledning

Med anledning av att lekplatsen i Stadsparken skulle byggas om genomfördes en arkeologisk förundersökning i form av en schaktningsövervakning. Kv Svanellyckan 2, eller Stadsparken är belägen i den sydvästra utkanten av det medeltida stadsområdet, i direkt anslutning till den rest av stadens medeltida vall. Den arkeologiska förundersökningen genomfördes enligt Länsstyrelsens beslut (lst.dnr: 431-29676-12).

Fornlämningsmiljö

Den mark som är belägen innanför stadsvallens har genom historien använts till diverse olika funktioner, under medeltiden var den södra delen av området använd som tomtmark och den nordvästra delen användes som kyrkogård, medan marken i ett senare skede tjänade som avlöningsjord. Tomternas indelning har rekonstruerats av Andrén (1984) utifrån en karta upprättad av Espman år 1783 (André & Högstedt 1990, s 34). Tomterna med numreringen 240:1-241:2 bildar dagens kv Svaneluckyckan.

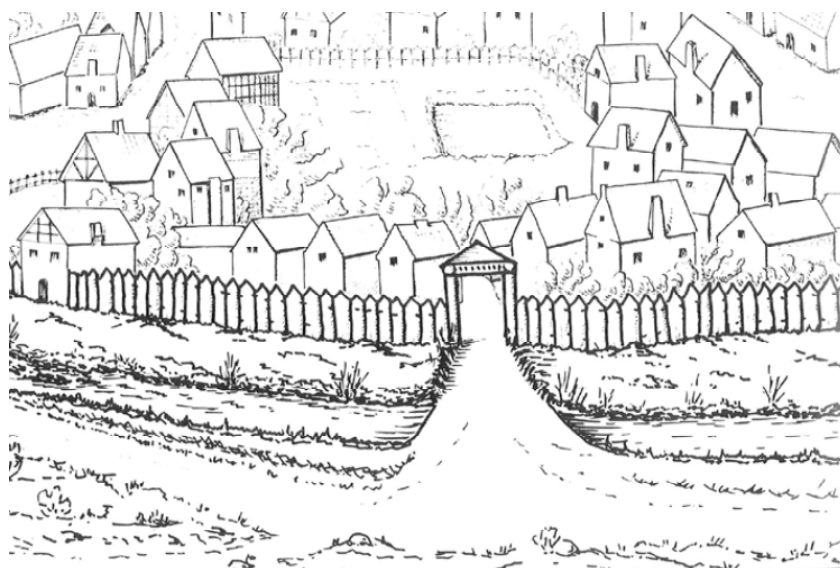

Figur 2: Tomtindelning av området innanför stadsvallens omkring år 1500, enligt Anders Andrén's rekonstruktion (1984). Tomtindelning omkring år 1500 samt vallanläggningen är markerad med rött.

S:t Måns kyrka och kyrkogård, med tomtnummer 241:2, var belägna i den norra delen av Svaneluckyckan. På den ovan nämnda kartan finns ett område betecknat "Sanct Måns Kyrkiogård" i den sydvästra delen av stadsområdet där kyrkan troligen varit belägen (André & Högstedt 1990, s 34). Riksmarsken Jens Kalfs änka Cecilia testamenterade en halv mark till "sankt Magnus kyrka" år 1334, troligen det första omnämmandet av kyrkan. Prästerna Jonas Been vid S:ta Maria minor och Magnus Bosson vid S:t Mikael's kyrka intygade år 1348 då de närvarade vid bytinget, att borgaren Sune överlätit den av honom ägda och bebodda gården i S:t Magnus socken med "allt tilliggande till kaniken Benechinus". Borgaren Sune kallades för "Troiestickæræ", och på baksidan av överlåtelsesdokumentet stod "curia Troyæborg" (gården Trojeborg). Kaniken Benechinus donerade före sin död år 1358 gården till domkyrkans byggnadsfond för själamässor.

medeltida utkant varit bebyggd och även hyst metallhantverkets smutsiga och brandfarliga gjuteriarbeten. Den typen av smutsigt och brandfarligt hantverk var ofta förlagt till de mindre bebyggda områdena och utkanterna av staden. Under senmedeltiden har troligen bebyggelsen och mer omfattande markanvändning upphört, då området endast nyttjats som hag- och ängsmark i det äldsta kartmaterialet.

Den bevarade delen av stadsvallens ansluter i de sydvästra delarna av det medeltida stadsområdet till kvarteret Svaneluckykan. Olof Jensen Svane stod under 1600-talet som ägare till området, varför han har fått ge namn åt det senare tillkomna kvarteret. Under 1800-talet blev parker, grönområden och promenadstråk ett viktigt inslag i offentliga miljöer, de fungerade ofta som mötesplatser för städernas borgerskap, men avsikten var även att försköna det bebyggelsepräglade stadsrummet. I Lund utgjorde det ännu inte exploaterade området i sydväst en lämplig plats för anläggandet av en rekreativ miljö. Under 1800-talets lopp förlorade de tidigare avlöningsjordarna sin funktion och det fanns flera idéer för hur området skulle kunna komma att utformas. År 1820 överläts stadsvallens till universitetet som åtog sig att hålla den i stånd och bruka den som akademisk promenad. Redan år 1821 lades Södra Vallpromenaden ut på stadsvallens och år 1858 anslöts den nyanlagda Gyllenkrokska promenaden, som snart blev ett populärt inslag i stadsplaneringen. Initiativet stod baron Gyllenkrok för, som efter etablerandet donerade den färdigställda promenaden till staden. Många ville förhindra att området styckades upp och bebyggdes, varför det bildades ett konsortium, med huvudsakligt intresse att iståndsätta ett grönområde på platsen. Parkkonsortiet förvärvade i sitt syfte snart markområdet som idag motsvarar Svaneluckykan nr 1 och 2, varpå en trädgårdsmästare anlätades. I sitt ämbete fick denne även en villa uppförd, vilken än idag står kvar i kvarteret Svaneluckykans norra spets, i hörnet där S:t Måns gatan och Svanegatan möter Nygatan. Universitetet stod som ägare till resterande delar av Svaneluckykan och uppförde där ett år 1867 färdigställt astronomiskt observatorium som idag utgör ett byggnadsminne. Ett flertal andra byggnader uppfördes från år 1865 och en park anlades kallad Observatorieparken (Bevaringskommittén 1981, s 177ff).

Figur 4. Detalj av Franz Hogenbergs kopparstick, tecknad av Karin Blomqvist (ur Blomqvist 1985).

År 1904 förvärvade staden parkområdet och år 1906 klubbade stadsfullmäktige igenom handelsföreningens önskemål om att få anordna en stor internationell industri-, slöjd- och konstmässa. Det beslutades då att den nyvunna marken vid Svanelyckan skulle ställas till arrangemangskommitténs förfogande. Beslutet innebar en stor ekonomisk satsning och att ett ordentligt arbetslag skulle uppådas för att hinna färdigställa planerna innan öppnandet år 1907. Utställningar av det här slaget var tidens sätt att framhäva sitt lokalområdes kompetens och potential och kan liknas vid en exposé över tekniska framsteg och en kraftmätning när det gäller arkitektoniska konstruktioner. Eiffeltornet är exempelvis en kvarleva efter världsutställningen i Paris 1889, och den avsågs att demonteras efter utställningens slut, vilket kan ge en bild av omfattningen av liknande arrangemang. Utöver det drygt 100 000 m² stora området som, inför Lundautställningen, bebyggdes med enorma och rikt utsmyckade byggnader, så etablerades för ändamålet exempelvis en hållplats längs järnvägen, *Högevalls station*. Omgestaltningen av utställningsområdet var vidlyftig och kom också att beröra stadens vallanläggning. Arkitekten för utställningsparken var Johannes Ekberg, som efter att utställningen avslutats även fick uppdraget att planlägga och iordningsställa den park som fullmäktige hade beslutat skulle stå alla invånare till förfogande. År 1911 stod så stadsparken färdig (Blom 2007).

Figur 5: Området för stadsparken på en av August Bernhard Jakobsson upprättad karta från år 1896 (André & Högstedt 1990, s 83).

Tidigare arkeologiska iakttagelser

Endast ett fåtal undersökningar av den bevarade vallanläggningen i Stadsparken har företagits i sen tid, vilket till stor del berott på grundandet av en parkanläggning på 1860-talet. Flertalet av de genomförda undersökningarna har företagits under tidigt 1900-tal och behandlas övergripande i Ragnar Blomqvist postuma publikation *Stadsvallen i Lund* (Blomqvist 1985). Blomqvist har själv, vid ett flertal tillfällen, undersökt såväl vall som vallgrav, bland annat vid Norreport, där en sektion grävdes genom vallgraven, varvid flera broläggningar kunde konstateras (figur 14).

Vid undersökningar längs vallanläggningens södra sträckning har bland annat ovan nämnda Söderport påträffats, både i samband med ledningsgrävningar år 1906 och en därpå följande undersökning år 1909. I korsningen mellan Södergatan, Södra Esplanaden och Gyllenkroks allé dokumenterades då en kraftig grundmur av natursten, med dagemur av rött tegel. Samtidigt noterades även träkonstruktioner, varav en tolkades utgöra den vindbrygga som förmodades ha överbyggt den omfattande vallgraven (Kulturens LA-arkiv). År 1972 fanns det åter anledning att återkomma till samma plats, då betydande ingrepp företogs i Stora Södergatan i samband med ledningsarbeten. Då påträffades ytterligare ett parti av grundmuren till Söderport (figur 15 och 16). Muren noterades, även denna gång, vara uppförd med en grund av stora naturstenar, en påbyggnad av tegel och med en tjocklek uppgående till 1,5 m. Tillsammans med de tidigare arkeologiska observationerna var det möjligt att hypotetiskt rekonstruera Söderports konstruktion. Portrummet hade varit närmast kvadratisk, med de yttre måtten 9 x 9 m. I anslutning till muren återfanns även rester av en golvbeläggning. I samband med undersökningen grävdes även en sektion genom vallgraven, i vilken en stentrumma, daterad till 1700-tal, påträffades (Karlsson 2007). Trummans funktion bestod i att öka vattenflödet i den då troligen delvis igenslammade och stillastående vallgraven.

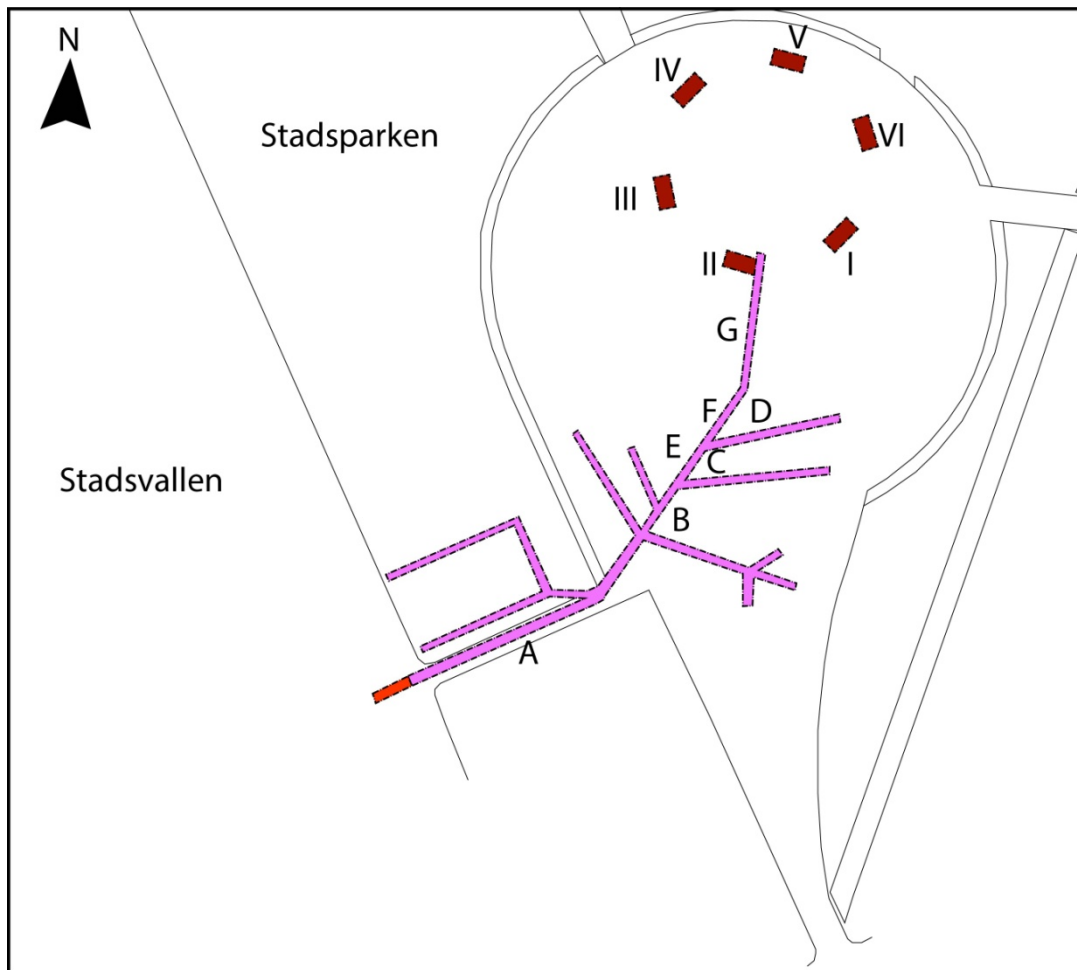
På kvarteret Svanlyckan 1 låg under medeltiden Sankt Måns kyrka med tillhörande kyrkogård. Denna har vid flera tillfällen varit föremål för arkeologiska undersökningar, vars resultat även har relevans för förståelsen av stadsvallen. År 1937 grävdes ett avloppsschakt från Nygatans södra ände och söderut, genom det mellersta genombrottet i stadsvallen (figur 17). I samband härmed påträffades delar av vallgraven, vars nedgrävningskant på den arkeologiska generalkartan är markerad i ett läge som innebär att den överlagrats av vällen. Möjligen skulle förhållandet kunna förklaras av att stadsvallen, efter dess anläggande, bättrats på i flera faser och att en del således kommit att överlagra vallgravens ursprungliga kant. Något mer svårförklarligt är förhållandet vid det norra genombrottet, där undersökningar från år 1975-1976 påvisat en mängd gravar tillhörande Sankt Måns kyrkogård (Gardelin 2007). Ett antal av dem är på den arkeologiska generalkartan markerade i stadsvallens sträckning, vilket också är fallet med vallgravens nedgrävningskant som nästintill är centralt belägen under stadsvallen (figur 17). Vidare berättar en tidningsnotis från år 1881 att det vid nedläggandet av vattenledningar till det nya badhuset framkommit människoben och en bevarad kista i den "intill jernvägen stötande delen av Högevall". (Blomqvist 1951, s 225f).

Konstruktionsmässigt indikerar resultaten från undersökningarna år 1937 och 1975-1976 att vallgraven och den bevarade delen av stadsvallen inte skulle vara samtidigt anlagda. Möjliga förklaringar härtill är flera, varav en är att vallgraven varit anlagd i ett tidigare skede, kanske i samband med den befästning som omnämns redan under 1100-tal. Vid tidpunkten för vallens anläggande så kan vattenflödet i graven ha minskat och en igenslamning kan ha föranlett ett behov av att gräva om rännan. En annan förklaring är att förhållandet på den arkeologiska generalkartan speglas av någon form av mättekniskt fel, antingen från fältritningarna eller i överförandet till det befintliga kartmaterialet. Om vi hypotetiskt antar att vallgravens nedgrävningskant egentligen skulle ha en något västligare position, utmed vallens västra sida, så kvarstår ändå ett problem, nämligen att flera av gravarna från Sankt Måns kyrkogård är belägna under stadsvallen. Givetvis kan en förklaring härtill vara att kyrkan uppförts i ett tidigt skede av stadens historia och att den västra delen av kyrkogården förfallit, eller tagits ur bruk vid tidpunkten för vallens anläggande. Antagandet är hypotetiskt och saknar belägg, men kvarstår ändå som en rimlig förklaring till det sällsamma förhållandet.

År 1996 undersöktes den södra utkanten av Svanegatan och medeltida bronsgjutier påträffades. I den norra delen av Stadsparken påträffades en klockgjutningsplats, antagligen knuten till den medeltida Sankt Måns kyrka. Vidare förknippades möjliga indicier för markavröjning med påbättringar och förstärkningar av stadsvallen (Rönn 1996).

I augusti år 2004 genomfördes en schaktningsövervakning vid Observatoriet, för en fjärrvärmeanslutning. I schaktet påträffades två meterstora gropar, med mycket träkol, sot och brons, den ena tolkades vara en försänkt ässa medan den andra troligen fungerat som gjutgrop. Vid gatan fanns spår av bebyggelse (Gardelin 2008 s 14).

År 2012 genomfördes ett ingrepp i stadsvallen då en ny passage över stadsvallen konstruerades. Arbetena utfördes utan att arkeologer kontaktades. En sektion kunde dock dokumenteras och den visade hur de övre delarna av vallen var uppbyggda, med en nedre del av gul lera, däröver fet matjord och däröver ytterligare ett lager gul lera med inslag av matjord och stenar. Detta kan utgöra spår av en ombyggnad av vallen, möjligen från en omgrävning av vallgraven (Balic 2013 s 5).

Figur 6. De ingrepp som gjordes vid ombyggnationen av lekplats. Dräneringsschaktet är markerat med rosa, och sektionsdokumentationerna markerade med A-G. De fundament som grävdes för klätternätet är markerade mörkröd färg och siffrorna I-VI, finns även i bilaga 1 figur 1.

Genomförande och resultat

De huvudsakliga ingreppen var för dränering av den nya lekplatsytan, men även för fundament för ett klätternät (figur 6; bilaga 1 figur 1). Dessutom schaktades ca 0,30 m av över hela den planerade lekplatsytan.

Dränering

En längre ledningsdragning grävdes från en stamledning vid vällen mot nordväst och utifrån den grävdes ett flertal mindre stick. Den grävdes 1 m bred och djupet var i söder 1,20 m medan det längre norrut grävdes till ett djup av ca 1 m. Moränleran framkom vid djup av 0,30 m längst i söder mot vällen, medan den längre norrut framkom vid djup av mellan 0,60 m och 1,00 m. Över moränleran framkom fossil markhorisont, vid djup av mellan 0,20 m längst i söder och 0,90 m längst i norr. Däröver, från djup av 0,12 m till 0,40 m framkom medeltida och efterreformatorisk odlingsjord. Över det fanns dels sentida matjord men även grus och makadam utlagt i samband med byggnationen av lekplats år 1996 (bilaga 1 figur 1—8).

Fundament

I den norra delen av ytan skulle ett klätternät sättas upp och för det grävdes sex schakt för fundament. Schakten var runt 3 m långa, 1,50 m breda och grävdes till djup av mellan 1,20—1,40 m. Det grävdes även ett schakt för ett mittfundament men detta var redan grävt och igenlagt då arkeolog kom till platsen (figur 3; bilaga 1 figur 1).

Fundament I

Det grävdes i den sydöstra delen av ytan, det var 2,60 m långt och 1,60 m brett, det grävdes till ett djup av 1,30 m. Gul finkorning moränlera framkom vid ett djup av 1,10 m, däröver fanns en fossil odlingsmark med inslag av stenar och enstaka bränd lera, från 0,62 m djup. Över den fossila odlingsmarken fanns en efterreformatorisk odlingsjord med inslag av tegelkross, småsten och djurben, från 0,50 m djup. Överst fanns en matjord, som tidsmässigt hör till den stadspark som anlades på 1800-talet. År 1996 anlades den befintliga lekplatsen och ett bärlager bestående av makadam lades ut då (bilaga 1 figur 9).

Fundament II

Det grävdes i den södra delen av ytan, och det var 2,60 m långt, 1,60 m brett och grävdes till ett djup av 1,30 m. Inga intakta medeltida eller efterreformatoriska kulturlager fanns kvar utan endast sentida utfyllnad i form av grus och makadam, från konstruktionen av lekplatsen år 1996.

Fundament III

Det grävdes i den västra delen av ytan, det var 2,60 m långt, 1,60 m brett och 1,60 m djupt. Gul moränlera framkom vid ett djup av mellan 0,90—1,20 m. I den södra sektionen fanns däröver igenfyllningar i en nedgrävning som troligen använts som avfallsgrop, både primärfyllningar och sekundärfyllningar. Över det fanns från 0,70-0,80 m djup en grå humus med inslag av småsten, lerfläckar, bränd lera och djurben, ett utjämningslager utlagt för att odlas. Däröver ett odlingslager som använts under medeltid och efterreformatorisk tid. Överst fanns makadam som lagts ut som bärlager i samband med konstruktionen av lekplatsen år 1996 (bilaga 1 figur 10 och 11).

Fundament IV

Det grävdes i den norra delen av ytan, det var 2,80 m långt, 1,40 m brett och grävdes till ett djup av 1,40 m. Moränleran framkom vid ca 1,00 m djup, gul och ganska grusig i sin struktur. Däröver framkom en gråbrun humus, som var finkornig, fet, fuktig och kompakt med inslag av småsten, bränd lera, kalk, djurben, träkol, lerfläckar vilken tolkades vara en fossil odlingshorisont, från 0,66 m djup. Matjord och nedbrutet trä framkom vid ett djup av mellan 0,40—0,60 m. Överst stenmjöl och matjord från konstruktionen av befintlig lekplats (bilaga 1 figur 12).

Fundament V

Det grävdes i den nordöstra delen av ytan, det var 3,00 m långt, 1,60 m brett och grävdes till ett djup av 1,30 m. Genom schaktet, i nordsydlig riktning, löpte ett äldre dagvattenrör av tegel. Moränleran framkom vid ett djup av 1,00 m. Däröver framkom en

gråbrun humus, som var finkornig, fet, fuktig och kompakt med inslag av småsten, bränd lera, kalk, djurben, träkol, lerfläckar vilken tolkades vara en fossil odlingshorisont, från ett djup av 0,84 m. Över det ett odlingslager som använts både under medeltid och efterreformatorisk tid. Överst makadam från konstruktionen av befintlig lekplats år 1996 (bilaga 1 figur 13).

Fundament VI

Det grävdes i den östra delen av ytan, det var 3,00 m långt, 1,60 m brett och grävdes till ett djup av 1,30 m. Moränleran framkom vid ett djup av 0,90 m i den norra delen av schaktet medan den inte framkom alls i den södra delen, där en svacka i topografin fanns. Över moränleran hade en fossil markhorisont bildats, från ett djup av mellan 0,70—1,16 m. I den södra, sättningsbenägna delen har två olika kulturlager lagts ut för att jämna ut upp till 0,76 m djup. Över det ett odlingslager som använts både under medeltid och efterreformatorisk tid, från ca 0,60 m djup, och däröver sentida matjord från stadsparkens användning, 1800-tal. En elledning är grävd igenom matjorden. Över matjorden gul grus och däröver makadam, till ett djup av 0,40 m (bilaga 1 figur 14).

Sammanfattning

Med anledning av att lekplatsen i Stadsparken skulle byggas om genomfördes en arkeologisk förundersökning i form av en schaktningsövervakning. Gräsyta och matjord togs ner med ca 0,30 m och dräneringar grävdes. Kv Svaneluckykan 2 är belägen i den sydvästra utkanten av det medeltida stadsområdet, i direkt anslutning till den rest av stadens medeltida vall. Vid en tidigare undersökning år 1996 påträffades bland annat klockgjutningsgropar söder om den före detta trädgårdsmästarevillan. I en eldränna påträffades bränd lera som daterats till 1288 +/- 40 år. Under efterreformatorisk tid var området obebott och nyttjades för odling. I samband med parkens anläggande under 1800-talet banades området av och jämnades av.

De huvudsakliga ingreppen var för dränering av den nya lekplatsytan. En längre ledningsdragning grävdes från en stamledning vid vällen mot nordväst och utifrån den grävdes ett flertal mindre anslutningar. I dessa ledningsdragningar framkom huvudsakligen odlingslager med datering till medeltid och efterreformatorisk tid men även en fossil markhorisont och en tidigmedeltida brunn.

I den norra delen grävdes fundament för ett klätternät, och sex schakt grävdes. Moränleran framkom vid djup mellan 0,90-1,20 m djup. Över moränleran framkom fossil markhorisont och däröver odlingslager som använts under medeltid och efterreformatorisk tid. En avfallsgrop påträffades i sydväst med troligen senmedeltida datering. Området har utifrån dessa lämningar kunnat tolkas ha varit obebott under senmedeltid och efterreformatorisk tid och att det under den tiden odlats. Matjord från tiden för stadsparkens anläggande på 1800-talet påträffades, och även bärlager från konstruktionen av den befintliga lekplatsen år 1996. Inga ytterligare klockgjutningsgropar påträffades eller andra lämningar från medeltiden

Administrativa och tekniska uppgifter

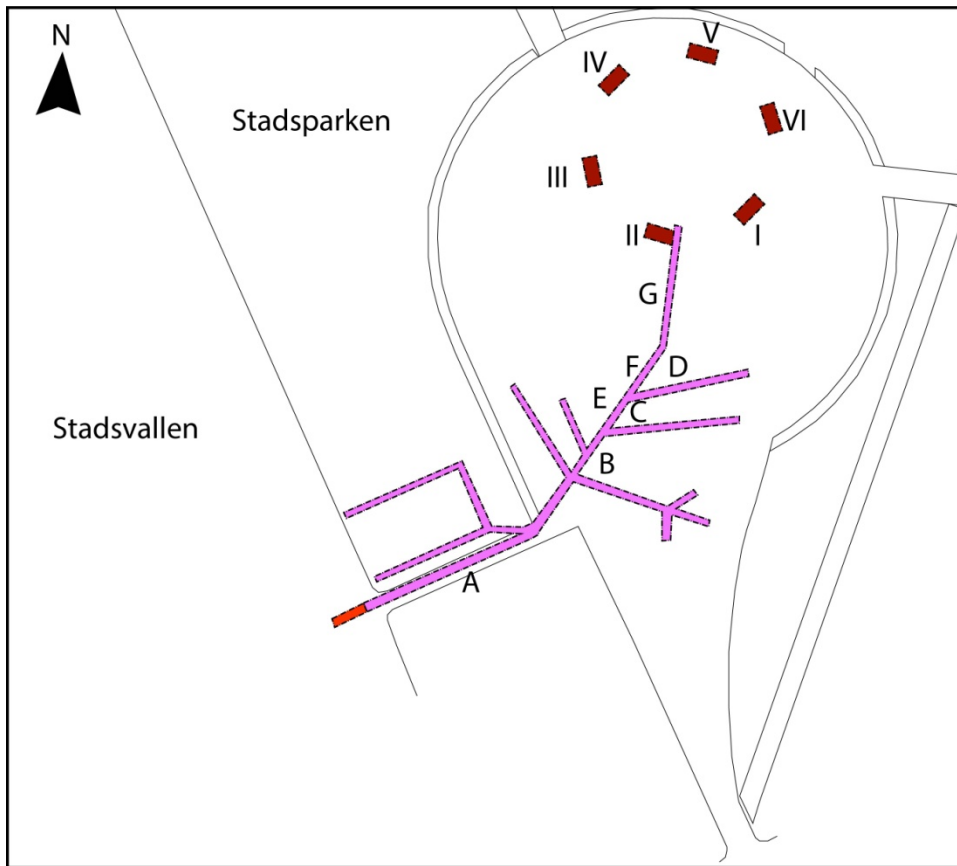
Länsstyrelsens beslut, dnr	431-29676-12	Fornlämning nr/art	RAÄ 73:1
Socken/stad	Lund	Socken-/Stadsnr	1298
Landskap	Skåne	Län	Skåne
Kommun	Lund	Trakt/kvarter/fastighet	Kv Svaneluckykan 2
Typ av exploatering	Lekplats		
Uppdragsgivare	Lunds kommun Tekniska Förvaltningen		
Typ av undersökning	FU		
Ansvarig institution	Kulturen		
Fältarbetsledare	Gertie Ericsson		
Övrig personal	-		
Fältarbetstid	2013-10-09—2013-11-25		
Fälttid			
Arkeolog	11 h		
Maskin	-		
Undersökningens omfattning			
Yta	136 m ²		
Kubik	167 m ³		
Schaktmeter	-		
Kostnad för arkeologi			
Fältarbete	11x700= 7 700 SEK		
Rapport	11x700= 7 700 SEK		
Analys	-		
Övrigt	-		
Summa:	15 400 SEK		
Kostnad övrigt			
Maskiner	-		
Bodar	-		
Övrigt	-		
Summa	-		
Summa, faktisk	15 400 SEK		
Summa, beslutad	Enligt löpande kostnad		
Fyndmaterial (förvaring m.m.)	Inga fynd tillvaratogs		
Arkivmaterial, förvaring	Kulturens LA-arkiv under fastighetsbeteckningen		
Ritningar, dokumentation	5 A3: 13 sektionsritningar i skala 1:20, 7 planritningar i skala 1:100, 1 planritning skala 1:20.		
Foto	20 st digitala fotografier.		
Analys	-		
Övriga upplysningar	-		

Referenser

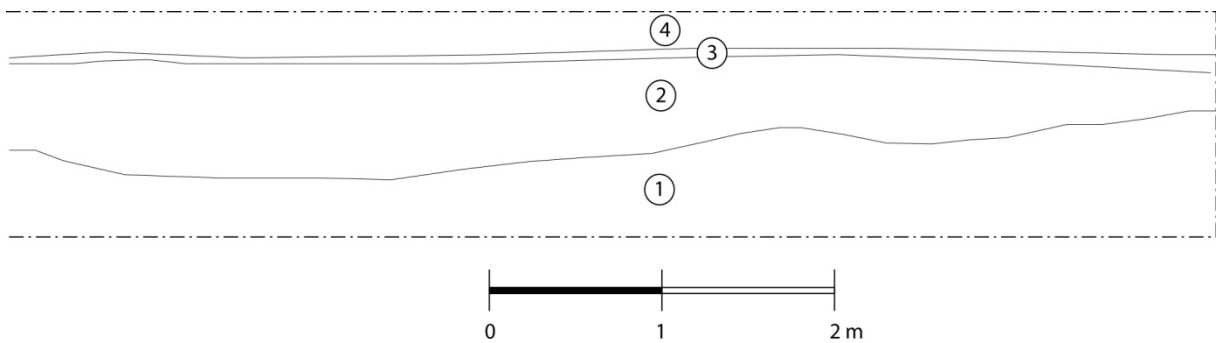
- André, A. & Högstedt, C. 1990. Kartornas Lund. 1580-talet till 1950. *Gamla Lund, årsskrift* 72. Lund.
- Andrén, A. 1984. Lund, tomtindelning, ägostruktur, sockenbildning. RAÄ & SHM *Rapport Medeltidsstaden* 56.
- Balic, I. 2013. Kv Svaneluckykan m.fl. Stadsvallen, fornlämning nr 17, Lunds stad, Lunds kommun, Skåne. Förundersökning 2012. *Kulturmiljörapport 2013:11*. Kulturen, Lund.
- Blom, K.-A. 2007. Allt ljus på Lund. Boken om den stora utställningen 1907. Lund.
- Blomqvist, R. 1951. Lunds Historia 1 Medeltiden.
- Blomqvist, R. 1985. Stadsvallen i Lund. Ett unikt byggnadsminne. Lund.
- Carelli, P. 1991. Lunds stadsvall- nya undersökningar, nya perspektiv. *Ale- Historisk tidskrift för Skåneland, nr 3* 1991. Lund.
- Carelli, P. 2001. En kapitalistisk anda. Kulturella förändringar i 1100-talets Danmark. *Lund Studies in Medieval Archaeology* 26. Lund/Stockholm.
- Gardelin, G. 2007. Badhusvägen, Lund. Arkeologisk undersökning 1975. *Arkeologiska arkivrapporter från Lund, nr 257*.
- Karlsson, M. 2007. Stora Södergatan, Lund. Arkeologisk undersökning 1972. *Arkeologiska arkivrapporter från Lund, nr 304*. Lund.
- Larsson, S. 2001. Vetenskapligt program för arkeologiska undersökningar, forskning och förmedling vid kulturen. *Arkeologiska rapporter från Lund, nr 27*. Lund.
- Palmborg, N. u.å. *Vårt gamla Lund än en gång*. u.o.
- Rönn, V. 1996. Stadsparken och Svanegatan i Lund. *Arkeologiska arkivrapporter från Lund, nr 16*. Lund.

Bilagor

1. Ritningar figur 1 till 14.

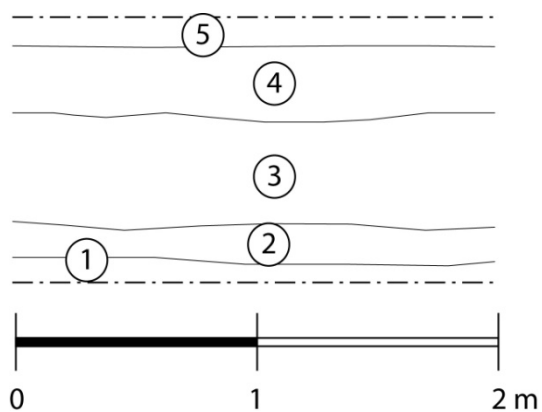

Figur 1. Planritning över de ingrepp som gjordes vid ombyggnationen av lekplatsen i Stadsparken, kv Svanelycan 2, Lund. Rosa markering är dränering, röd markering är dränering som grävdes utan övervakning av arkeolog, mörkröd markering är fundament för klätternät.

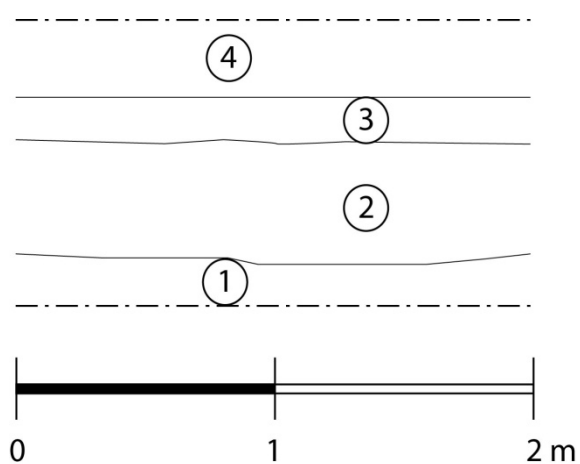
Figur 2. Sektion A i dräneringsschaktet, östra sidan. Beskrivning nedan:

1. Gul grovkornig moränlera.
2. Brungrå lera, grovkornig, fuktig, fet och kompakt. Inslag av små- och mellanstora stenar, rötter, träkol. Fossil markhorisont.
3. Raseringsmaterial, sentida.
4. Matjord

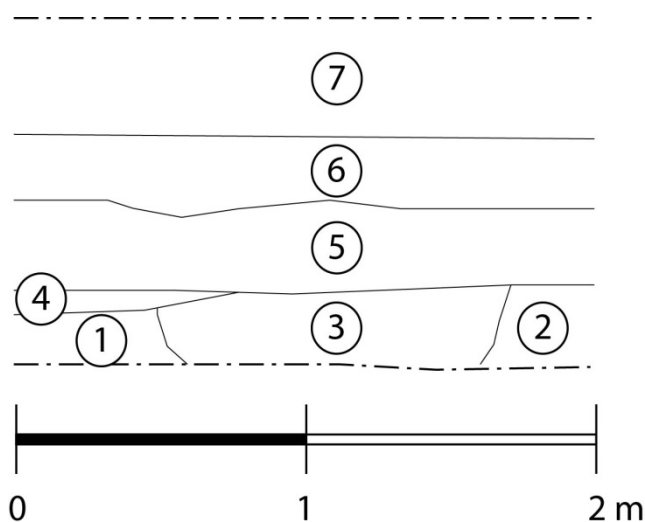
Figur 3. Sektion B i dräneringsschaktet, östra sidan. Beskrivning nedan:

1. Gul moränlera.
2. Brungrå lera, grovkornig, fuktig, fet och kompakt. Inslag av små- och mellanstora stenar, bränd lera, träkol. Fossil markhorisont.
3. Ljusbrun humus, finkornig, fet, fuktig, kompakt. Inslag av bränd lera, träkol. Odlingsjord.
4. Matjord.
5. Makadam från lekplatsrenoveringen år 1996.

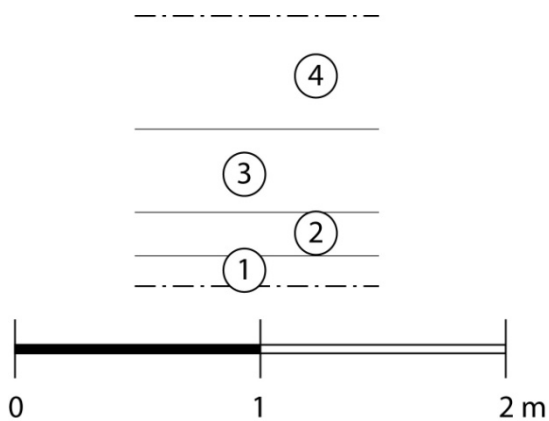
Figur 4. Sektion C i dräneringsschaktet, östra sidan. Beskrivning nedan:

1. Brungrå lera, grovkornig, fuktig, fet och kompakt. Inslag av små- och mellanstora stenar, bränd lera, träkol. Fossil markhorisont.
2. Ljusbrun humus, finkornig, fet, fuktig, kompakt. Inslag av bränd lera, träkol. Odlingsjord.
3. Matjord.
4. Makadam från lekplatsrenoveringen år 1996.

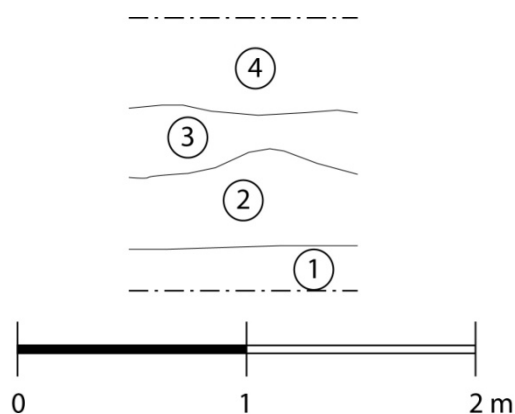
Figur 5. Sektion D i dräneringsschaktet, östra sidan. Beskrivning nedan:

1. Gul moränlera.
2. Gul moränlera.
3. Brun humös lera, med hög organisk halt. Finkornig, fet, fuktig och kompakt. Inslag av bränd lera, träkol och enstaka småsten. Igenfyllning av brunn.
4. Grå humus med stora inslag av lera, finkornig, fet, fuktig och kompakt. Inslag av bränd lera, träkol och djurben. Utjämningslager lagt i svacka eller sättning för att skapa en plan yta efter igenfyllning av brunn.
5. Gråbrun humus, finkornig, fet, fuktig och kompakt. Inslag av enstaka bränd lera, träkol, kalk och lerfläckar. Odlingsjord.
6. Ljusbrun humus, finkornig, fet, fuktig och kompakt. Inslag av bränd lera, småsten, träkol och djurben. Odlingsjord.
7. Gul grovkornig grus.

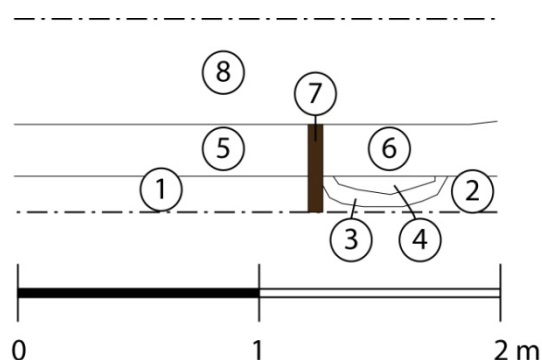
Figur 6. Sektion E i dräneringsschaktet, västra sidan. Beskrivning nedan:

1. Gul moränlera.
2. Gråbrun humus, finkornig, fet, fuktig och kompakt. Inslag av enstaka bränd lera, träkol, kalk och lerfläckar. Odlingsjord.
3. Mörkt brun humus, finkornig, fet, fuktig och kompakt. Inslag av rötter och bränd lera. Sentida utlagd matjord.
4. Gul grovkornig grus.

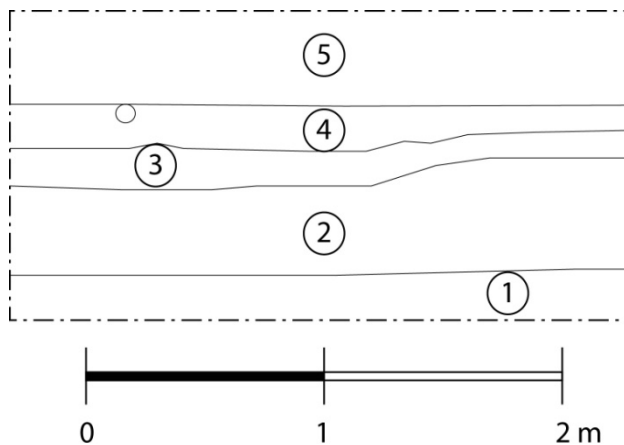
Figur 7. Sektion F i dräneringsschaktet, västra sidan. Beskrivning nedan:

1. Gul moränlera.
2. Brungrå lera, grovkornig, fuktig, fet och kompakt. Inslag av små- och mellanstora stenar, bränd lera, träkol. Fossil markhorisont.
3. Ljusbrun humus, finkornig, fet, fuktig, kompakt. Inslag av bränd lera, träkol. Odlingsjord.
4. Gul grovkornig grus.

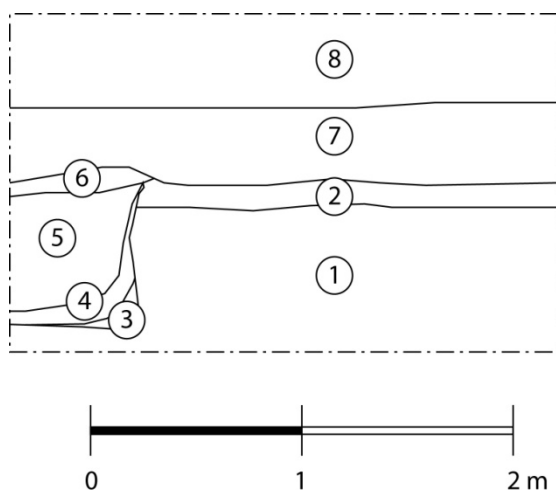
Figur 8. Sektion G i dräneringsschaktet, västra sidan. Beskrivning nedan:

1. Brungrå lera, grovkornig, fuktig, fet och kompakt. Inslag av små- och mellanstora stenar, rötter, träkol. Fossil markhorisont.
2. Brungrå lera, grovkornig, fuktig, fet och kompakt. Inslag av små- och mellanstora stenar, rötter, träkol. Fossil markhorisont.
3. Svart träkol blandat med lite humus. Finkornig, fet, fuktig och lös. Brandlager, botten av härd.
4. Gråbrun humus blandad med träkol, finkornig, fet, fuktig och kompakt. Inslag av bränd lera, småsten och mycket träkol. Igenfyllning av härd.
5. Gråbrun humus, finkornig, fet, fuktig och kompakt. Inslag av bränd lera, småsten och mycket träkol. Igenfyllning av härd.
6. Gråbrun humus, finkornig, fet, fuktig och kompakt. Inslag av bränd lera, småsten och mycket träkol. Igenfyllning av härd.
7. Träpåle av sentida datering, med modern spik.
8. Gul, grovkornig grus.

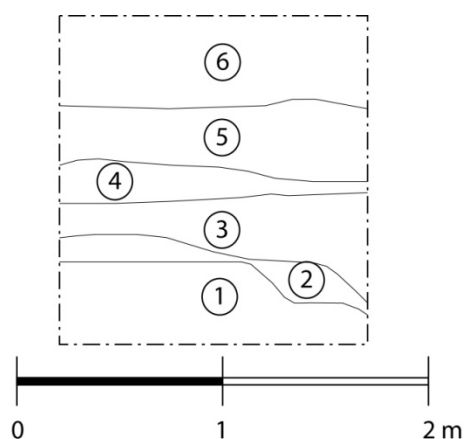
Figur 9. Den sydöstra sektionen i fundament I. Beskrivning nedan:

1. Gul, finkornig, fet, fuktig och kompakt lermorän. Inslag av sten och kalk.
2. Omblandad gul lermorän, grovkornig, torr, mager och kompakt. Inslag av stenar, humus, enstaka bränd lera. Fossil markhorisont.
3. Grå humus, finkornig, fet, fuktig och kompakt. Inslag av tegelkross, småsten, kalk och djurben. Odlingsjord.
4. Mörkt brun humus, finkornig, fet, fuktig och kompakt. Inslag av tegelkross, bränd lera, träkol, småsten, träflis, mellanstora stenar. Matjord.
5. Makadam utlagd år 1996.

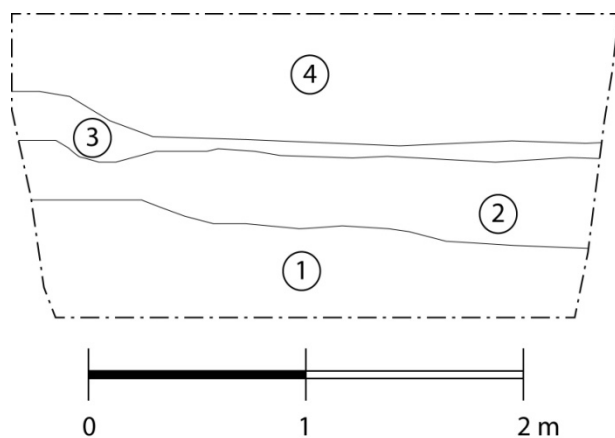
Figur 10. Den västra sektionen i fundament III. Beskrivning nedan:

1. Gul, finkornig, fet, fuktig och kompakt lermorän. Inslag av sten och kalk.
2. Gul moränlera och brun humus blandat, finkornig, fet, fuktig och kompakt. Inslag av enstaka träkol och bränd lera. Fossil markhorisont.
3. Grå humus, finkornig, fet, fuktig och kompakt. Inslag av träkol och bränd lera. Primärfyllning i avfallsgrop.
4. Gråbrun humus, finkornig, fet, fuktig och kompakt. Inslag av träkol och bränd lera, djurben. Primärfyllning i avfallsgrop.
5. Grå humus, finkornig, fet, fuktig och kompakt. Inslag av småsten, bränd lera, lerfläckar, träkol och djurben. Sekundärfyllning i avfallsgrop
6. Grå humus, finkornig, fet, fuktig och kompakt. Inslag av bränd lera, träkol, småsten. Odlingslager.
7. Gråbrun humus, finkornig, fet, fuktig och kompakt. Inslag av träkol, djurben och bränd lera. Odlingslager använt under medeltid och efterreformatorisk tid.
8. Makadam utlagd år 1996.

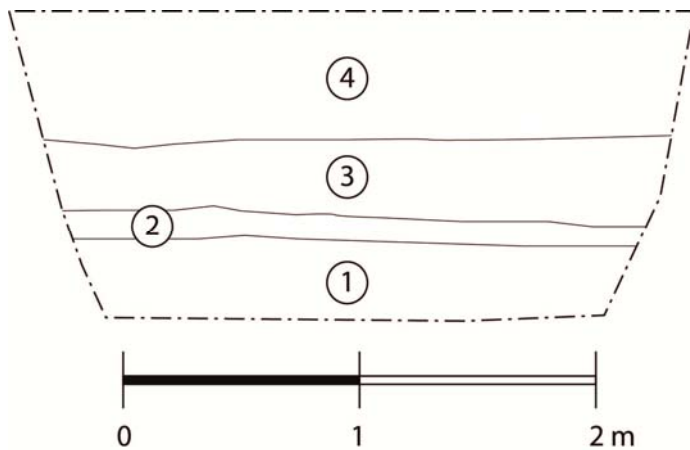
Figur 11. Den västra sektionen i fundament III. Beskrivning nedan:

1. Gul, finkornig, fet, fuktig och kompakt lermorän. Inslag av sten och kalk.
2. Gråbrun humus, finkornig, fet, fuktig och kompakt. Inslag av träkol, djurben, bränd lera. Primärfyllning i avfallsgrop.
3. Grå humus, finkornig, fet, fuktig och kompakt. Inslag av tegelkross, småsten, bränd lera och djurben. Sekundärfyllning/igenfyllning av avfallsgrop.
4. Grå humus, finkornig, fet, fuktig och kompakt. Inslag av mycket lera, bränd lera, träkol, småsten. Odlingslager/utjämningslager.
5. Gråbrun humus, finkornig, fet, fuktig och kompakt. Inslag av träkol, djurben och bränd lera. Odlingslager använt under medeltid och efterreformatorisk tid.
6. Makadam utlagd år 1996.

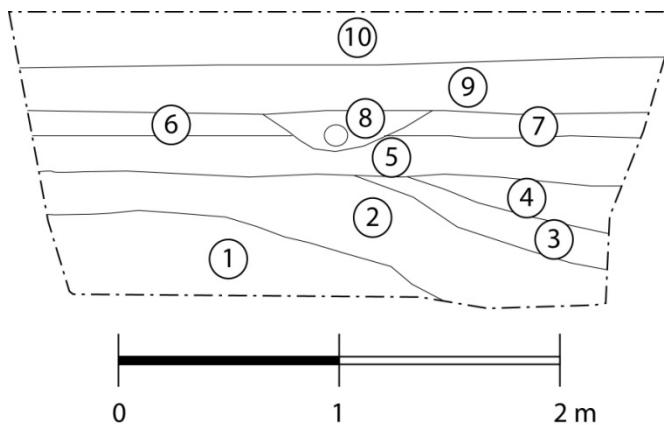
Figur 12. Den västra sektionen i fundament IV. Beskrivning nedan:

1. Gul moränlera.
2. Gråbrun humus finkorning, fet, fuktig och kompakt. Inslag av småsten, bränd lera, kalk, djurben, träkol, lerfläckar. Fossil markhorisont.
3. Mörkt brun humus, finkornig, fet, fuktig och kompakt. Inslag av småsten, nedbrutet trä. Matjord.
4. Makadam.

Figur 13. Den västra sektionen i fundament V. Beskrivning nedan:

1. Gul moränlera.
2. Grå humus, finkornig, fet, fuktig och kompakt. Enstaka inslag av bränd lera, träkol. Gradvis övergång mot moränleran, fossil markhorisont.
3. n humus, finkornig, fet, fuktig och kompakt. Inslag av småsten, tegelkross, träkol, bränd lera och djurben. Utjämningslager/Odlingslager.
4. Makadam.

Figur 14. Den västra sektionen i fundament VI. Beskrivning nedan:

1. Gul moränlera.
2. Grå humus, finkornig, fet, fuktig och kompakt. Enstaka inslag av bränd lera, träkol. Gradvis övergång mot moränleran, fossil markhorisont.
3. Gul lera blandad med grå humus, finkornig, fet, fuktig och kompakt. Inslag av enstaka bränd lera, träkol. Fyllning i sättning.
4. Grå humus, finkornig, fet, fuktig och kompakt. Inslag av lera, träkol, bränd lera. Fyllning i sättning.
5. Brun humus, finkornig, fet, fuktig och kompakt. Inslag av småsten, tegelkross, träkol, bränd lera och djurben. Utjämningslager/Odlingslager.
6. Matjord.
7. Matjord.
8. Nedgrävning för elrör eller liknande, sentida.
9. Gul, grovkornig grus.
10. Makadam.

Arkeologiska arkivrapporter från Lund har övergått i serien Kulturmiljörapporter fr.o.m. 2013.
I serien Kulturmiljörapporter har utgivits:

2014

- 2014: 1 S:t Botulf 14, Lund. Antikvarisk rapport 2013-2014. Carita Eskeröd.
2014:2 S:t Peter 28, Lund, Ekska huset. Antikvarisk medverkan 2013. Carita Eskeröd.
2014:3 Innerstaden 2:1 – Västra Mårtensgatan. Arkeologisk förundersökning 2013. Nicklas Kronroth.
2014:4 Kv Paradis 51, Lund. Arkeologisk förundersökning 2013. Nicklas Kronroth.
2014:5 Innerstaden 2:1 – Västergatan, Trelleborg. Arkeologisk förundersökning 2013. Nicklas Kronroth.
2014:6 Innerstaden 2:1 – Stora Södergatan, Lund. Arkeologisk förundersökning 2013. Nicklas Kronroth.
2014:7 Lusthuset på Spydebergs Prästgård, Norge. Arkeologisk förundersökning 2014. Aja Guldåker.
2014:8 Kv Ängen 9, Lund. Arkeologisk förundersökning 2013. Gertie Ericsson.
2014:9 Kv Gärdet 10, Lund. Arkeologisk förundersökning 2013. Nicklas Kronroth.
2014:10 Kv Apotekaren 11 (fd 8), Lund. Arkeologisk förundersökning 2013. Gertie Ericsson.
2014:11 Kv Gatehusen 3, Östra Torn. Arkeologisk förundersökning 2013. Gertie Ericsson.
2014:12 Kv Toppen 1 och 2, Lund. Arkeologisk förundersökning 2013. Johan Wallin.
2014:13 Trädgården på Ner-Killingberg, Norge. Arkeologisk förundersökning 2013. Aja Guldåker.
2014:14 Kv Kulturen 24, Lund. Arkeologisk förundersökning 2012. Aja Guldåker.
2014:15 Kv Paradis 61, Lund. Arkeologisk förundersökning 2013. Gertie Ericsson och Nicklas Kronroth.
2014:16 Statarhus vid Korsbäcksgården, Östra Odarslöv, Lund. Byggnads- och trädgårdsdokumentation.
Aja Guldåker och Carita Melchert.
2014:17 Kv Paradis 61, Lund. Arkeologisk förundersökning 2013. Aja Guldåker.
2014:18 Glädjen 15, Lund. Antikvarisk medverkan 2014. Carita Melchert.
2014:19 Kv Kulturen 24, Lund. Arkeologisk förundersökning 2013. Aja Guldåker.
2014:20 Borgeby 23:6, Lomma kommun. Borgeby slott porttornet. Antikvarisk medverkan 2014. Carita Melchert.
2014:21 Kv Svaneluckykan 2, Lund. Arkeologisk förundersökning 2013. Gertie Ericsson.